Ochrana před černou magií

Černou magii používáme denně, aniž bychom o tom věděli. Pomluvy, negativní slova o druhých i o sobě, podléhání strachu, panice, obviňování, závist i touha po pomstě. To všechno je ona.

Magie obecně představuje nějaké používání a znalost sil, které nejsou vidět. Může to být myšlenka, slovo i čin. Většina lidí pracuje s magií nevědomě. Kolikrát si řeknete: *„To je ale debil, ten by zasloužil, já jsem blbá“.* Toto všechno souvisí nějakým způsobem s černou magií. Naproti tomu bílá magie- pozitivní myšlení, přejícnost, sounáležitost, respekt, empatie, laskavost, nezištná pomoc, vycházejí z čisté lásky, bílá magie respektuje a podporuje. Černá magie vychází ze strachu a omezuje.

Cílem člověka by měla být vědomá práce s bílou magií. Naproti tomu vědomá práce s černou magií nikomu a ničemu neprospívá a já věřím, že ji záměrně mnoho lidí nepraktikuje. Zajímavé je samotné slovo „magie“. Většina lidí si představí nějaké kouzlení nebo čarování, používání různých nástrojů, přípravků, pronášení zaklínadel a podobně. Avšak samotné vyřknuté slovo je již určitá forma magie, vždyť ne nadarmo se říká, že někdo používá magická slova a také víme, jak mocná je síla slova. Slovem můžeme pohladit, ale i zranit. V dalším textu se tedy budeme zabývat především slovy a jejich významem a používáním v každodenním životě.

Slova a láska

Zkuste se zamyslet nad tím, kolikrát za den použijete slovo hrozně a strašně. Jde o odvozeniny slov hrůza a strach. *„Mám tě strašně rád“. Hrozně moc bych ti chtěl pomoci.“* Říkáme to denně a běžně, aniž bychom si uvědomovali hluší význam a samotný obsah sdělení. Stejně tak jako slovo „*musím*“, které ve své podstatě popírá svobodu. Je však možné, že už jsme na takovém stupni seberozvoje, že si plně uvědomujeme, jaká slova používáme, jak hovoříme sami k sobě a jak k ostatním.

Základem komunikace, která je v souladu s bílou magií, je vždy laskavý a láskyplný přístup k sobě samému. Kdo nemiluje sebe, těžko může milovat někoho jiného. Nevenek můžeme prezentovat pouze ty principy, které nosíme uvnitř sebe. Když cokoliv říkáme nebo děláme, měli bychom si uvědomit, zda tak činíme z lásky nebo ze strachu. A pokud je to ze strachu, tak se snažit ten strach rozklíčovat, poznat, pochopit, přijmout a nechat odejít. Než něco řeknu nebo udělám, je dobré se zeptat sám sebe: *„Dělám to z lásky nebo ze strachu?“* Někdy je těžké to poznat, je potřeba jít hodně do hloubky, a hlavně si nelhat takzvaně do kapsy.

Jak se chránit

Když víme, jaký je rozdíl mezi černou a bílou magií, a to zejména ve slovech a činech, je snadné černou magii nepraktikovat. Avšak v dnešním světě se nevyhneme lidem, kteří takto neuvažují, jsou plni nenávisti, strachu a bolesti, a přesto s nimi

potřebujeme komunikovat. Základem je, nepodporovat nějaké drama, které daný člověk vytváří, ať už nadávkami, nevhodnými slovy nebo dokonce napadáním, obviňováním či manipulací. Základem je, si danou situaci uvědomit, být ve své síle a nám nepříjemnou komunikaci přerušit způsobem, který druhou stranu vyvede z míry. Můžete se třeba zničehonic zeptat: *„Je dnes středa?“* To protistrana většinou nečeká a nastane ta pravá chvíle se z nevhodné konverzace vymanit a odejít. Cílem člověka, který vědomě nebo nevědomě používá černou magii, je získat pozornost a tím i vaši energii. Nejlepší ochranou je si toto uvědomit a nenechat si svou energii vzít. Jako prevence může někomu sloužit třeba talisman, ochranný kámen nebo škapulíř s bylinami. K tomu si můžeme říci, že jsme v bezpečí a pod ochranou. Tím se mimo jiné upevníme ve své vlastní síle a druhému neumožníme, aby nás obral o naši energii. Jistě sami znáte, že po hádce nebo nějakém dohadování se cítíte unavení a slabí. Proto je lepší to nedopustit a udělat preventivní opatření. Vaše energie je jen vaše a je pouze na vás, jak s ní naložíte. Odevzdat ji někomu, kdo vyvolal hádku, je pouze odrazem nerespektování svých hranic a nelásky vůči sobě samému.

Tip:

Opakujte si několikrát denně tuto afirmaci:

Mám se rád/a a jednám láskyplně a upřímně k sobě i k ostatním.

Teze, které nám pomohou být ve své síle a v pozitivní energii

Každý je zodpovědný pouze sám za sebe (případně za své malé děti).

Každý se může vždy svobodně rozhodnout, co, jak, kdy a proč řekne nebo udělá.

Všichni jsme si rovni.

Pro každého člověka na Zemi platí stejná pravidla.

Cílem života je mimo jiné cítit lásku k sobě a k ostatním bytostem.

Základním úkolem duše v těle je naučit se milovat sám sebe. Být pro sebe na prvním místě.

Zodpovědnost za sebe je i o tom, komu co dovolíme, tedy udržení si zdravých hranic.

Uvědomění si platnosti zákona příčiny a následku. Vše, co vyšleme, se k nám v nějaké podobě vždy vrátí. Vysílejme tedy jen to, co sami chceme dostat.

Renáta Kiara Vargová

Zpracováno podle přednášky Jiřiny Slámové na festivalu Miluj svůj život